

Wniebowstąpienie

Zawsze wydawało mi się logiczne i napełniało mnie radością to, że Najświętsze Człowieczeństwo Jezusa Chrystusa wstępuje do chwały Ojca, ale myślę też, że ten szczególnie smutek w dniu Wniebowstąpienia jest dowodem miłości, jaką żywimy do Jezusa, naszego Pana.

23-05-2003

Po raz kolejny liturgia stawia nam przed oczami ostatnią z tajemnic

życia Jezusa wśród ludzi: Wniebowstąpienie.

To Chrystus przechodzi, 117

Zawsze wydawało mi się logiczne i napełniało mnie radością to, że Najświętsze Człowieczeństwo Jezusa Chrystusa wstępuje do chwały Ojca, ale myślę też, że ten szczególny smutek w dniu Wniebowstąpienia jest dowodem miłości, jaką żywimy do Jezusa, naszego Pana. On, będąc prawdziwym Bogiem, stał się człowiekiem, prawdziwym człowiekiem, ciałem z naszego ciała i krwią z naszej krwi. I rozstaje się z nami, aby odejść do nieba. Jakże za Nim nie tęsknić?

To Chrystus przechodzi, 117

Uroczystość Wniebowstąpienia przypomina nam jeszcze jedną prawdę: Chrystus, który zachęca nas do wypełnienia tego zadania w świecie, oczekuje nas w Niebie.

Innymi słowy: życie na ziemi, które kochamy, nie jest tym, co ostateczne. *Nie mamy tutaj trwałego miasta, ale szukamy tego, które ma przyjść, miasta niezmiennego.*

To Chrystus przechodzi, 126

Pomyślmy teraz o owych dniach, które nastąpiły po Wniebowstąpieniu, kiedy wyczekiwano Pięćdziesiątnicy. Uczniowie, pełni wiary z powodu tryumfu zmartwychwstałego Chrystusa, wyczekując z utęsknieniem obiecanego Ducha Świętego, chcą czuć się zjednoczeni - i spotykamy ich *cum Maria, matre Iesu*, z Maryją, Matką Jezusa. Modlitwa uczniów towarzyszy modlitwie Maryi: była to modlitwa zjednoczonej rodziny.

To Chrystus przechodzi, 141

Jezus odszedł do nieba, ale chrześcijanin może - na modlitwie i

w Eucharystii - obcować z Nim tak
jak pierwszych Dwunastu, rozpalać
swoją żarliwość apostołską, aby wraz
z Nim pełnić służbę
współodkupienia, które jest
zasiewem pokoju i radości. A więc
służyć - apostołstwo nie jest niczym
innym. Jeśli będziemy liczyć
wyłącznie na własne siły, nie
osiągniemy niczego na płaszczyźnie
nadprzyrodzonej; będąc narzędziami
Boga, osiągniemy wszystko:
*Wszystko mogę w Tym, który mnie
umacnia.* Bóg w swojej nieskończonej
dobroci zdecydował się używać tych
niezdatnych narzędzi. Tak więc
apostoł nie ma innego celu, jak
pozwolić Panu działać, stać się
całkowicie dyspozycyjnym, aby Bóg
realizował - poprzez swoje
stworzenia, poprzez wybraną duszę -
swoje zbawcze dzieło.

To Chrystus przechodzi, 120

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
wniebowstapienie-2/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/wniebowstapienie-2/) (07-08-2025)